

YUMURTAŞ

Cengiz Narçın

YUMURTAŞ

_ Len Hasan bu taş nasıl patlayacak yumurta gibi ? diye sordu .Hasan
_ Ne bileyim ben abi ya kime ne zararı varsa burda kendi kendine durup
duru işte.dedi

Kamyonetten ölçüm cihazlarını alet edevatları indiren Yavuz

_ Abi burası tam tünelin çıkışına denk geliyormuş bundan dolayı tepe
traşlanacak ilerde heyelan falan olmasın diye dedi.Kamyonete Yavuz a doğru dönen
Levent ustabaşı _ Eksik olma ya Yavuz bilmiyorduk sayende öğrenmiş olduk dedi imalı
imalı Hasan _ Dünkü bok cin olmadan adam çarpmaya başlamış ,sanki biz bilmiyoz neden
patlatacağımızı gel len madem çok biliyon bi gösterive bakem dinamiti neresine sokcez bu
daşın diye Yavuz a bir göz attı.Aralarına henüz yeni katılmış olan Yavuz patavatsızlığını
çoktan anlamıştı ama laf ağızdan bir çıkınca geri dönmüyordu artık bu gün akşama kadar
alırlardı ele bırakmazlardı.İşleri hep kırlarda yolardaydı,bu ekibe katılalı neredeyse iki yıl
oluyordu.Şirketleri devletten ihale ile yol tünel yapım ihaleleri alan çok büyük bir
firmaydı.Türkiye nin birçok yerinde ihalelere giriyor koca koca tüneller açıp duble,otoban
yollar yapıyorlardı.Askerden henüz yeni gelmişti.Güneydoğuda askerlik yapmış patlayıcılar
konusunda eğitimler almıştı o da askerlikten sonra hiçbir işe yaramayan bu eğitimleri
kullanabileceği bir meslek seçmişti şimdi bu dev inşaat firmasının patlayıcı ekibinde işe
başlamıştı.Tabi askerdeki eğitimler ile arazide bu işteki iş tanımlarının alakası bile yoktu
ama yinede o eğitimler sayesinde bu işi bulmuştu,buna da şükür diyordu.Ekip arkadaşları
Hasan ,Mehmet ve ekip başı Levent usta işlerinin ehilleriydi yıllardır bu firmanın gedikliileri
olmuşlar en yeni ve en genç kendisinin olmasından dolayı genelde getir götür işlerini
kendisine yaptırmakla beraber akşama kadar dalga geçecek birini arıyorlardı eh bu
konuda da bu kırdan kendisinden daha yatkını yoktu.Hasan

_ Levent abi Allahın işine bak abi ya nede güzel yaratmış,bu beyaz
mermere benziyor _ Yok oğlum bu traverten ama dediğin gibi mübarek deniz
taşları,yumurta gibi insan kıyıp da patlatamayacak. dedi taşta bakarak.

_ Abi zaten bu kadar oval olmasından bence tehlikeli olacak diye
mühendisler patlattırıyorlar.Yani Allah etmesin bir yuvarlansa kar topu gibi önünde bişey
bırakmaz.

_ Neyse ne ya nerden çıkacağız biz oraya diye sorunca Yavuz

_ Levent ustam bak sağ taraftan patika var belki kayaya giden ayrımı
vardır yukarda.diye patikayı gösteriyor.Levent usta aletler kalsın önce oraya nasıl çıkacağız
bir bakalım sonra gelir alırız o patikaya bakalım çıkıyor mu?

Yavuz yanılmamıştı yarım saat sonra alet edevatlarla beraber taşın
buldukları bayırdalardı.Şimdi taşı inceliyorlardı.Buldukları yerde aşağıdaki yol ta karşı
tepeden aşağıya,ilerde yine diğer tepeden engime sarıp kaybolana kadar ayaklar
altındaydı.Yavuz _ Valla manzarada güzelmiş tüm vadi ayağının altında neredeyse.diye
aşağıdaki yolu gösteriyordu. Torosların denize yakın olan tepelerinin bulunduğu ,her yerin
çam ağaçlarıyla kaplı tepeler aralarında ,defne ağaçları,dere yol kenarlarında rengarenk
açmış zakkumlar ile süslenmiş ,karşıda Faselis antik kentinin tam karşısında olan kayalık
uçurumlar,asfalt,ilerde halk arasında Tahtalı denilen Olimpos dağının heybetli yükseltisi açık
havada başında şapka gibi duran beyaz bir bulut kümesi,yukarlarda sedir ağaçlarının

selülitleri Ulupınar tarafına batıya baktığında ise yol kenarlarındaki camlarla yarışan çınar ağaçları, karşı tepe alyında gözükken birkaç köy evi , yukarı tepede gözükken televizyon CSM vericileri , ilerden geçen yüksek gerilim hatları ile tüm vadiyi kuş bakışı görebiliyorsun. Levent usta

_ Yavuz bu sefer haklı ne manzara varmış be burda şimdi mangal olacaktı şurda derken

Hasan

_ Abem bi de yetmişliğin gafasını buruvecektik deme geyfimize dedi gülerek Yavuz _ Valla birileri burada mangal yapmış zaten bak şurda yanık kömürler pet şişeler falan var. deyince Hasan

_ Len oğlum bu insanoğlu gada beter başka bi yaratıg yog gitmediği yer, çıkmadığı tepe yogdur. Lebent usta

_ Hasan ana kaya ile bağlantısı var oğlum bu kayanın koduğumun mühendisleri nesine tehlikeli görmüşler ben anlamadım bu işi.

_ Levent abi godun gene

_ Ne yapayım oğlum senin yanında kala kala öğrendik komayı

_ Yok tam öğrenememişsin biz goruz siz koyuyorsunuz arada fark var dedi gülerek _ Ne farkı varmış ikisinde de koyamadan koyuyoruz işte ya hadi zevzekliği keselim de ne yapacağız nasıl patlatacağız bu meredi.

_ Abi alttaki kaya yumuşak zaten ondan bu sik gibi açıktaki kalmış bence ana kayayı dokunmadan bu ur gibi yumurta kayasını kıracağız , ana kayayı tam terasa deng getirdile mi kemik gibime olu heç kayma mayma olmaz. Zaten baksana abi kayanın altı da oyulmuş gibi zaten bence mühendisler bundan dolayı patlatalım diyorlar.

_ He lan dediğin gibi ana kayayla bağlantısı zayıf aslında bunun tam altına koysan dinamidi o bağlantıyı koparsak bnasıl olur sence? diye sordu. Hasan

_ Yok abi dediğini yaparsak sanki mazı gibi yuvarlanı önüne ne gelirse yıka gide, artık hangi derede durasa baksana yumurta gibi mübarek bunu parçalamamız lazım

_ Oğlum hiç kırık çatlak falanda yok ki

_ Delcez abi başka yolu yok bunu en az dörde parçalamamız lazım sonrası zaten kayar aşağıda durur. dedi Levent usta

_ Yavuz şu merdiveni bi getir bakayım çık yukarı oralarda hiç çatlak falan var mı bi kontrol edelim. dedi Yavuz akrobat merdiveni açıp uzatınca Levent usta ile ikisi mediven kaymasın diye sıkıca tutup Hasan merdivene çıkıp kayada bir çatlak damar var mı kontrolüne başladı. Üç taraftan da kontrol edildi. Hasan aşağıya inince Levent ustaya

_ Abi yukarda bir iki çentik açılmış, aşağıda yosun tutmuş üç tane iz var bir iki tane çizik var , sol üstten başlayıp sağ aşağıya doğru gelen çapraz bir damar var gibi ama kaya zanki zımpara yapılmış gibi düz çaresi yok o damarın ortalarından delersek önce ikiye sonra fazlaya böleriz gibime geliyor damardan üç bilemedin dört yerden delersek birerde damara dik ortadan deldik mi birer lokumla en az yedi sekize böleriz iş hallolur dedi. Levent usta _ İyi o zaman sen işaretle Yavuz sende matkabı hazırla haden bakalım öğlene yumurta kırıyoruz dedi gülerek.

MÖ 78 Yıllardır gemilerini aşağıdaki koylarda saklayan büyük korsan Zenicetes sicilya valisi Servilius Vatia ile yapmış olduğu deniz savaşını kaybetmiş, karısı ve çocukları ile beraber kendilerini yakarak intihar etmişti, baş yardımcısı Patarikos yanında kalan son adamları ile birlikte koya ellerinde kalan son gemi ile zar zor kendilerine atmışlar, savaşı kazanmış

olmasına rağmen vali Vatia kendilerini takipten vazgeçmemiş iki tane kadirga olimpos koyunun hemen açığına demirlemiş askerler filikalar ile karaya çıkmışlar her yerde kendilerini arıyorlardı.Kendileri ile birlikte karaya çıkan sahilde kalmak zorunda kalan yaralı adamlarının akibetini düşününce şimdiden canı sıkılıyordu.Son dört adamıyla beraber ormana dalmışlardı.

Patarikos buraları iyi biliyordu zira kışın korsanlığa çıkmadıkları zamanlarda sığınma yeri olarak aşağıdaki koyu kendilerine seçmiş,yukardaki dağlardan bolca bulabildikleri sedir ağaçlarının tomrukları keresteleri ile gemilerini ,filikalarını yapıyorlar ,ormanda bol yaban hayvanı bulabiliyorlardı.İçme suyu boldu.Kısaca burada aylarca kalabilirlerdi bitki örtüsü muhteşemdi,yabani böğürtlen lerden yemiş ağaçlarına mersin lere kadar her şey vardı. En önemlisi Likya kent devletlerinin deniz ticareti yollarının üzerinde olmasından dolayı bereketli yerdı ama bu savaşı kaybetmeleri her şeyi bir anda bitirivermişti.Dört kadirgadan anca tek bir filikada bir avuç insanla canlarını kurtarabilmişlerdi.Şimdi ise valinin askerleri kıyıda tüm barınaklarını yakmışlar,suda yüzen ne varsa küçüklü büyüklü tüm tekneleri ateşe vermişlerdi.İşe yarayacak ne varsa herşeyi savaş ganimeti olarak yanlarına almışlardı.Zaten işe yarayacak erkek kalmamıştı ama çocuk ve kadınlardan yakalanabilenler ki zaten kimsede kaçmamıştı bir nevi valinin askerlerini kendilerini korsanlardan kurtaran kurtarıcılar gibi gördükleri için hepsi gönüllü teslim olmuşlardı artık deride hiç bir şey kalmamış olmasına rağmen hala askerler kadirgalara dönmemişler beşer altışarlı ormana izcilerin eşliğinde girmişler kendilerini arıyorlardı.

Patarikos valiye akla gelecek her türlü bedduayı yaptı.Savaşta sol omuzundan hafifi yaralanmıştı yarası hiç önemli değildi ama bu kadar bir yara bile ormanda ölümcül olabilirdi dağlanıp,şifalı merhemlerle pansumanının yapılması lazımdı ama pelerinde bu kadar adam varken bunu yapmak ne mümkün,ancak çaydan geçerken temiz suyla temizleyip bir pansuman yapmıştı.Yaşca adamlarından daha yaşlıydı ve bu yara ile onlara ayak uydurması da zordu.Doğuya gitse fashalis batıya gitse çok daha ilerde bir sürü Likya kentleri vardı ama orada da tanınma ihtimali vardı.Bir süre ormanda kalmak zorundaydı başka bir yolu yoktu.Adamlarına bir pınarın başında soluklanırken

_ Hastosus benim size ayak uydurmamın mümkünatı yok siz kendinizi kurtarın yalnız giderken biraz fazla iz bırakın ki ayrıldığımızı fark etmesinler ben buradan çaydan yukarı doğru gidip müsait bir yerde ormanda izimi kaybettireceğim,artık kurtulabilirsek ilerde belki bir yerlerde tekrardan karşılaşırız. dedi Hastosus

_ Yok seni bu halde yapayalnız bırakamayız ormanda hiçbir şansın olamaz,en azından domuzlar ,canavarlar seni sağ koymaz.

_ Siz benim dediğimi dinleyin ben sizi hem yavaşlatırım,bu kadar adamdan kurtulabilmemizin ihtimali yok ben yukarı çıkacağım belki iç kesimlerdeki kentlerden birisine ulaşmayı başarabilirim ,kıyıda bizi tanıyan olsa da içte tanımazlar başka bir seçenek yok hadi acele edin deyip birbirleriyle vedalaşmadan onlar çaydan çapraza bayıra vurdular Patarikos da çayda suyun içinden yukarı yöneldi.Suyun serinliği kendisine çok iyi gelmişti,çay kıvrıla kıvrıla gidiyordu taşları yerinden oynatmadan geride hiçbir iz bırakmadan devam etmeye çalışıyordu.Arasıra geriden sesleri de dinliyordu artık yeterince uzaklaştığını kanaat getirdikten sonra çayın serin suyundan kenardaki kayaların üzerine çıkarak gözüne kestirdiği bir alandan dikkatlice yukarı doğru tırmanışa geçti artık çam ormanının içerisindeydi ve durmaz yukarı yamaca kendini vurdu.

Yıkılmış ağaçlar yerde yatıyordu bir çoğu ağaç kurtlarının yemesi ile üzerinde kabuk kalmamış dallar üzerinde haritalar gibi şekillerle yerde yatıyordu.Yaban orkideler her yere sarmış baharın gelişini müjdeliyor gibiydi,kaç tane kablumbağa karşısına çıkmıştı karnı da acıkmıştı ama şu anda yiyecek düşüneneği en son şeydi.Akşama kadar yürüdü akşam yere yıkılmış bir çam ağacının altında dallar ile kendisine korunak yapıp geceyi geçireceği bir yer yaptı.Yarasını bir kontrol etse de üzerine sürebileceği hiç bir şey yoktu.Kıvrılıp yattı günün yorgunluğundan çok kısa bir zaman sonra kendindinden geçerek uykuya daldı.Gece ne öten baykuşa,yusufcuya nede yanından geçen domuzların hırıltısını duydu ,ne üşüdü de de uyandı.

Sabah güneşin az bir yükselmesi ile uyanıp açlıktan iki büklüm olan karnının isyanını duymazlıktan gelip tekrardan yukarı sardı.Öğlene doğru karşı tepenin üzerinde yumurta gibi duran bir kaya gözünü çarptı.Kafasında yön olarak orayı işaretleyip yukarı tırmanışına devam etti. deliksiz uyku ona çok iyi gelmişti ama çok karnı acıkmıştı.Az ilerde bir kaplumbağa karşısına çıkınca sevindi kaplumbağayı alıp kuşağına sarıp arkasına astı hayvan sarmaladığı yerde hareket etmeye çalışsa da bu onun umrunda değildi her yere hakim bir yerde o koca yumurtaya benzer kayanın olduğu yerde kaplumbağayı yemeyi planladı.Güneş yükselinceye kadar kayayı ulaşmaya başardı aşağıdan tahmin ettiği gibi kaya tüm vadiyi hakim tepedeydi dikkatlice kulak kabarttı hiç insan sesine benzer birşey duymadı.Sağa sola heryere bir göz gezdirdi.Burada ateş yakamazdı zaten yanında çakmak taşı da yoktu kaplumbağayı çiğ yemek zorundaydı yılların korsanına bu hiç de sorun olarak gözüküyordu ,o kadar çok çiğ balık canlı yemişti ki açlıktan yanan midenin ağrısından daha beter bir şey değildi.Bıçağını tam kaplumbağanın kafasının olduğu yere sokacaktı ki arkadan bir hışırtı duyunca hemen o tarafa döndü.Önce bir şey göremedi ama çalının ön tarafındaki ezik otları görünce hemen eli kılıcına gitti kısa tunç kılıcını çkip ezik otların olduğu çalıya yaklaşıyordu ki iki çalı ardında karartıyı hemen fark etti hemen ters tarafa döndü kaçmak için ama bir adamın elinde mızrağı ile ayağa kalkmakta olduğunu gördü diğer tarafa döndü kaçmak için ama orada da elinde mızrağı ile bir başkası saklandığı yerden ayağa kalkıyordu.Tuzağa düşmüştü.elindeki kaplumbağayı yere fırlattı diğer bir elinde bıçak diğer elinde kılıcı ardını yumurta gibi yükselen kayaya kendini verip geri geri gitmeye başladı.Aşağısı bayırdı etrafı tamamiyle sarılmıştı ve hepsinin elinde mızrak bazılarının elinde baltalar vardı kılıcını ve bıçağını kaldırıp gardını aldı artık sona gelmişti buradan kurulabilmesinin mümkünatı yoktu sırtını kayaya dayayınca kadar geri geri gitti. Adamlar kendi aralarında konuşuyorlardı ama konuştuklarından bir şey anlamıyordu. Demek ki bunlar kendilerini arayan başka bir guruptu ve bu hakim tepeye önceden gelip vadiyi gözlem altına almışlar kesin kendisinin aşağıdan geldiğini anlayıp bu tuzağı kurmuşlardı ve bu tuzaktan kurtulmanın bir yolu da yoktu,kuş misali kafese girmiş oltaya yakalanan balıktı artık kaçış yoktu.Teslim olmasının veya onlarla çarpışmasının arasında bir fark da yoktu her ikisinde nihai sonucu değiştireyecekti.Kılıcını kaldırıp

_ Hadi gelin ,gelin de size korsan Patarikos kimmiş göstereyim! diye bağırdı her taraftan yaklaşan adamlardan gözünü ayırmıyor her hareketlerini takip etmeye çalışıyordu,köşeye sıkıştırılmış kedi gibi bir o tarafa bir bu tarafa dönüp tehdit ediyordu ki ardında korkunç bir acı hissetti ,o tarafa dönmeye çalışınca sırtına saplanan mızrağın sopası yumurtaya benzeyen kayaya çarpınca daha bir canı acıdı.Mızrağı atan adam karşısında gülüyordu elindeki bıçağı adama doğru fırlattı ama bıçak değil adama zarar vermek yanına bile yaklaşmadan fırladı gitti. Bu sefer başka bir mızrak diğer tarafına saplandı ve aynı

anda karşıdan bir baltanın kendine atıldığını görünce kılıcı ile gelen baltayı alttan vurunca balta iki dönüp kayanın üstüne çarptı oradan diğer tarafına düştü, baltanın düştüğü yere bakarken bir mızrak daha geldi tam karnından içeri girdi elindeki kılıcı karşısındaki adama fırlattı ama kılıç da bıçak gibi dönüp ilerdeki yaban mersinin içinde kayboldu. Artık ayakta kalamıyordu dizlerinin üzerine bedeninde saplanan üç mızrakla çöküverdi. Kendisine ilk mızrağı atan adam önüne düşen baltayı yerden aldı kafasını elinde baltayla gelen adama doğru çevirmişti ki adam baltayı havaya kaldırdığını görünce kendini yumurtaya benzeyen kayaya doğru bırakırken kendine doğru gelen adamın çamurlu ayaklarını izliyordu.

MÖ 298 Homeratos elindeki bronz mızrağa bir kez daha bakıp çam ormanlarının içerisinden tepeye paralel koşmaya devam ediyordu. Ne olursa olsun bu mızrağı Mısırlıların eline geçmesine izin vermeyecekti. Fashalisdeki Athena Polias tapınağındaki Akhilleus'un bu bronz mızrağı kendisi için çok önemliydi. Hocası Hamilitius yıllarca tapınağın en değerli parçası olarak bu mızrağı adeta kendine zimmetlemiş gibiydi. Mızrağın özel günlerde devlet erkanına gösterilmek için çıkarıldığında her zaman Homeratos'un gözetiminde olmasını buyurmuş onu tapınağın en önemli görevi olan bu kutsal mızrağın muhafızı yapmıştı. Bu sebepten dolayı tapınakta hem pagan öğretileri alırken diğer öğrencilerden farklı aynı zamanda savaş askeri eğitimde almıştı. Her zaman kondisyonunu gücünü kuvvetini din adamlığı bir yana asker gibi diri tutmak zorundaydı. Çünkü o mızrak muhafızıydı ve bugün Büyük İskender'in ölümünden sonra komutanları arasında paylaşılmış olan toprakları, ne yazık ki Fashalis Mısırlı firavuna bırakılmıştı. İki gün önce Fashalis'e gelen Mısırlılar her şeyleri ile çok farklı insanlardı. Gemilerinden tutunda giyim kuşamlarına inançlarına kadar. Hocası Athena tapınağındaki Akhilleus'un mızrağını Mısırlılar kente girmeye başlayınca tapınaktan alıp tapınağın hemen ilerisindeki su kuyusunun yanına Homeratos'la beraber gömmüşlerdi. Hocası böyle kutsal bir mızrağı amaçlarını inançlarını bilmediğimiz insanların insafına bırakamayız demişti.

Fashalis liler Mısırlıları çok iyi karşıladılar her zamanki gibi tüccarlıklarını konuşturmuşlar, yeni hakimleri el üzerinde tutup çoktan yağlama bağlamayı yapmışlardı. Bu da bu kentin yeteneğiydi koca İskender'i bile daha yolda kentlerine gelirken som altın tac göndermeyi kim akıllılık edebilir di? Bunu anca tüccar kafalı Fashalisler yapabiliirdi şimdi aynı şeyi de Mısırlılar için yapıyorlardı. Herşey gayet iyi gidiyordu ki ta tapınakta Akhilleus'un bronz mızrağı Mısırlı erkana gösterilmek istenip de yerinde olmadığı anlaşılana kadar, ondan sonrası tam bir kabusdu. Kutsal mızrak yerinde yoktu. Tapınaktaki tüm rahipler, öğrenciler hemen sorguya alındı ve iş bir süreden sonra gaddarlaşımaya başladı kent meydanında kurulan sorgu mahkemesinde kentin yeni efendileri tüm otoritelerini kullanıp tapınaktakilere işkenceye başlayınca ve hele birde hocasına yapılanları daha fazla dayanamayan Homeratos beklediği sorgu sırasından yavaşça sıvışıp su kuyusunun yakınına saklamış oldukları mızrağı alarak şehrin su sarnıçlarının olduğu karşı tepeye çıkıp avazı çıktığı kadar bağırma başladı.

_ Bu kutsal Akhilleus'un kutsal mızrağı bunu hiç bir zaman ele geçirmenize izin vermeyeceğim diye mızrak elinde avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Küçük limandakiler Homeratos'u hemen görmüşlerdi aşağıdan şehir halkı kendisine doğru bakıyordu. Sonra agora daki kurulmuş mahkemelerde kendine doğru baktıklarını ve aşağıdan şehir kapısından bazı askerlerin kendisine doğru koştuklarını görünce hemen sarnıçların oradan

patikaya atladı.Batiya Likya tarafına kaçmayı çoktan planlamıştı ve hızla ormana dalarak koşmaya başladı,kendinin ormana daldığını görenler olsa da ne için koştuğunu bilmediklerinden dolayı yalnızca bakmakla yetindiler.Aslında olimpos dağına sarsa dağı aştıktan sonra izini kaybettirirdi ama kendisi yayaydı,bir at almadığı için kendisine lanetler okudu.Olan olmuştu artık buradan geri dönüş olamazdı.sonuçta buranın insanıydı her yeri avucunun içi gibi biliyordu gücü kuvvetide yerindeydi peşindekileri bir şekilde atlatırdı. Ormanda nefesini ayarlayarak paralel patikadan batıya doğru hızlı bir tempoyla koşuyordu.Ne zaman ki bir tepenin en üst noktasına çıktı soluklanıp aynı zamanda etrafıda bir dinleyebilmek için durdu.Peşinden gelenlerin bağrıışalarını o zaman duydu,sesler hem yoldan hemde ormandan geliyordu.Özellikle yolda savaş arabalarının tekerlek seslerini de duyunca içi bir tuhaf oldu.Tepenin az daha ucuna giderek yolu görebileceği yere gelip durduğunda işte o zaman anladı ki bir çok şeyi es geçmiş iyi bir plan yapmadığını anlayıverdi.Kendisini aramaya çıkanlar yalnızca Mısırlılar değildi kent halkından tanıdığı bir çok askerin gencin de yolda batıya doğru ilerlediklerini gördü.İçer bir an cız etti.Halkı yine tüccarlığını konuşturmuştu yeni efendilerine yaranabilmek için onlar içinde en az kendisi kadar kutsal olan bu mızrağı kaçırdığı için sevineceklerine Mısırlılarla beraber kendisini yakalamaya çıkmışlardı.Üstelik onların çoğu atlılardı ve savaş arabalarını dahi yola çıkarmışlardı.İşte şimdi işi çok zordu.Kendisi araziyi ne kadar iyi bilsede kendisinden çok daha iyi izciler avcılar ,askerler vardı onların elinden kaçmak bir nevi imkansızdı.Nasıl bu kadar düşüncesizce hareket edebilmişti.Kendi canından çoktan vazgeçmiş ama bu kutsal bronz mızrağı Mısırlıların alıp götürmesi aklına geldikce çıldıracak gibi oluyordu.Artık kaçış paniğe dönüşmüştü.

Ormanda az daha derine yoldan biraz daha uzaklaşmaya çalıştı ama oradaki patikalar çok daha dolambaçlıydı ve zaman kaybediyordu.Ne kadar gitti bilemiyordu ama korku içini kaplamıştı artık duygusuzca panikle koşuyordu artık nefesinin kesildiğini hissetmeye başladı yukardaki yumurta gibi kayayı gördü daha önce de oraya çıkmıştı tüm vadiye hakim bir yerdi en iyisi oraya çıkıp etrafa bir kol kocan etmek iyi olacak diye düşündü.Oradan vadiyi dinledim mi neredeler hangi konumdalar anlayabilirim dedi.Zorlansa da yamacı sabırsızca çıktı.Koca kayanın yanındaki düzlüğe çıktığında nefes nefeseydi soluk almakta zorlanıyordu ciğerleri adeta isyan ediyordu.Nefes kontrolü için iki ellerini dizlerin üzerine koyup eğilmiş diyaframını karın boşluğuna sallandırmıştı ki bulunduğu pozisyondan arkada bir gölgenin kendisine yaklaştığını fark etti.Hemen panikle doğrulup ardına dönünce kayanın yanından bir askerin kendisine doğru geldiğini fark etti hemen ters tarafa kaçmak için hamlesini yaptığında iki askerin çaprazlama kendisine doğru ellerinde mızraklar ile geldiğini görünce bronz mızrağı sardığı bezden çıkarmak için hamle yaparken dengesini kaybetti yere düştü.Yerden kalkarken bronz mızrağı eline aldı.Askerleri tanıyordu

_ Güntilonius bu Akhilleus un kutsal mızrağı Mısırlıların eline mi geçsin istiyorsun bırak gideyim Likya da başka bir Athena tapınağına bırakayım dedi ama sol tarafında derin bir acı hisetti.İlk gördüğü asker elindeki mızrağı sol tarafına saplamıştı.Acı ile haykırarak elindeki bronz mızrağı askere doğrulttu.

_ Gelmeyin bu mızrak kutsal sizi lanetler diyordu ki bu sefer ardından bir başka mızrak girmiş karın boşluğundan ucu çıkıvermişti.Geriye dönmek istedi ama ne mümkün arkadaki asker mızrağı dahada derine bastırınca mızrağın ucu el kadar dışarı çıktı.Homeratos son bir gayret ile elindeki mızrağı geriye atmak için elini kaldırdığında

elinden fırlayan mızrağın kayaya çarptığının metalik sesini duydu, görüp duyacağı son şey buydu.

MS 1378 Tuğrul un hapisten firar edişinin üçüncü günüydü. Antalya dan Fashalis in beri tarafındaki eski köye kadar bir balıkçı teknesi ile gelmesi ona büyük zaman kazandırmıştı. Şimdi Antalya dan baya uzaktı ve kimse kendisin ne yöne gittiğini ne kadar uzakta olduğunu tahmin etmesinin bile bir olanağı yoktu. Toroslar da bir sürü küçük küçük obalar vardı onlardan birine kendini attı mı artık izini tamamiyle kaybettirmiş olurdu. Tek canını sıkan artık ne annesini ne de yavuklusu Kezban ı bir daha göremeyecek oluşuydu. Gerci belli de olmaz belki işleri şansı yaver gider de durumunu iyileştirebilirse bir yol onları da yanına aldırmanın bir yolunu bulabilirdi. Zor da olsa hayatta hiçbir şey imkansız değildi. Balıkçılardan ayrıldıktan sonra uzun süre sahilden batıya doğru yol almıştı. O kadar bakir yerlerdi ki saatlerdir henüz kimseye raslamamıştı. Kumsalın bittiği yerden çam ormanları, rengarenk zakkumlar ,yabani böğürtlen setleri ,onlara sarmış sarmaşıklar kısaca yeşilin her tonu başlıyor yukarı toroslara doğru gidiyordu. Yıllar önce Büyük İskender in ordusunun büyük kısmını bu kumsaldan yürüterek Antalya ya gittiği aklına geldi aralarındaki fark o yapayalındı, yanında bir yareni konuşup dertleşeceği hiç kimse yoktu. Günlerce buralarda yaşayabilirim diye düşündü. Balık tutmanın bir yolunu buldum mu gerisi kolaydı. Zira kara tarafında da yaban mersininden tutuverinde böğürtlenlere ,ağaçlara sarmış üzümlere kadar herşey vardı. Ama Antalya dan olabildiğine uzaklaşmam lazım diye düşündü zira şehrin en büyük komutanlarından birinin kibirli oğlunu öldürmüştü, Allah'tan ki kadı Konya ya gitmiş onu beklemeleri gerekmişti yoksa her ne kadar davasında haklı bile olsa bu kadar güçlü şahsiyete karşı hiçbir şansı yoktu kesin karar idamı olacaktı. Mesleğinin demircilik olmasının avantajı ile bağlanmış olduğu zincirin anahtarını açmayı başarmış, aynı şekilde hücrenin de kilidini açarak hapisten kaçmayı başarmıştı. Artık kaçmakla son umut yargılanmayı bile geride bırakmış bundan sonra görüldüğü yerde kendini katledeceklerini biliyordu.

Durduk yerde şu başıma actığım belaya bak diye kendi kendine hayıflandı. Aslında pek durduk yerde de değildi. Komutan yardımcısının oğlunun nasıl kibirli bir baş belası olduğunu şehirde bilmeyen yoktu. Adam yürüyen bir belaydı. Sanki şehir babasının malıydı serseriliğin her çeşidi onda fazlasıyla vardı. Gelgelelim herkes kendinden çok sertliği ile ünlü babasından çekindiği için gencin yaptığı her türlü olumsuzluğu sineye çeker, belasını Allahtan bulsun der yanından uzaklaşırlardı. Velet de büyüdükçe azgınlaşmış artık çekilir bir dert olmaktan çıkmıştı. Kendisi de herkes gibi yapardı sonuçta şehir küçücük bir yerdi herkes herkesi tanırdı. Gelgelelim olay günü Atilla denen velet çalışmış olduğu demirci dükkanına gelip kılıç almak istediğini söylüyor Ustası Rasim ustada ellerinde hazır olan ne kadar kılınc varsa gösteriyor ama herif gıcıklığını yapmazsa olmaz tabi hepsinde bir bahane buluyor çifte su verilmiş en güzel kılınclardan hiç birisini beğenmediği gibi Rasim ustaya hakaretler edip aşalamaya başlıyor, o da yetmiyor koca ustayı itip kakıyor alay ediyor. Kendisi gençliğin verdiği heyecan ile bir iki müdahalede bulunmak istese de Rasim ustanın” sen karışma işine bak!” demesiyle tüm bu aşalanmaları karşıdan bakmakla yetiniyor. Bir süreden sonra bu seferde kendisine “ne bakıyorsun lan “diyerek hakaretler etmeye başlıyor. Rasim ustanın uyarılarını çiğnememek için bir şey yapmasa da en sonunda herifcioğlu kılıcını çekip üstüme saldırıyor. Bak kılınc böyle olur tarzı konuşmalarla kışkırtmalarla durmaz hamleler yapıyor. Artık bu son yaptıkları kendisini zivanadan çıkarınca

zaten demirci dükkanı her yer silah kaynıyordu can havliyle baltayı alınca adam hepten azgınlaşıp öldürücü hamlelere başlamasıyla baltayı adamın başını ikiye bölmeye bir olmuştu. Her şey göz açıp kapayıncaya kadar bitivermişti. Belanın en büyüğüne bulaşmıştı. Katil olmuştu. Aslında yaptığı şey kendini savunmaktı ama bunu kime anlattırın ki? Komutan olmasaydı ,Atilla itinin komutan yardımcısı babası kendini orada infaz ederdi ama komutan olayı dinleyince Konya ya giden iki gün sonra gelmesi beklenen kadıyı beklemeyi uygun görmüştü. Aslında bundan sonrası işi kılıfına uydurmadan başka bir şey olmayacağını bildiği için o da hapisten kaçmıştı. Şimdi her yerde aranan kaçaktı. Üstelik şehrin en güçlü adamlarından birinin tek oğlunu öldürmüş bir kaçak.

Akşam oldu plajda yattı, bulduğu şeyler ile karnını doyurdu. Yaz günü olduğu havanın da sıcak olmasından dolayı kendisi için bir sıkıntı yoktu. Kumsaldan yürüyüşünün üçüncü gününde eski Yunan kentinin birisinin koyuna demir atmış üç dört teknelere yanaştı adama ihtiyaçlarının olup olmadığını sordu. Onlardan biraz azık alıp yedi. Gemicilerin tek başına buralarda ne yaptığınıyla ilgili sorularına kaçamak cevaplar verdi. Onlardan fazla varsa bir olta vermelerini istedi. Derken karşıdan iki Selcuklu askerinin kendilerine doğru geldiğini görünce içgüdüsel olarak bir an panikledi ve hızla ormana doğru yöneldi. Yukarı tepeye çıktığında asıl batı tarafında iki Selcuklu savaş kadırgasının koyda demirlendiğini gördü. İşin kötüsü o onlara bakarken sekiz on tane askerin atlarla kendi olduğu tarafa doğru yöneldiğini görünce eyvah dedi. Vücudunun panikten alarm verdiği hissetti. Emin olamasa da bu askerlerin kendisini yakalamak için ormana yöneldiklerini düşününce hızla ormanın içerisine doğru koşmaya başladı. Dağa paralel patikadan koşuyordu. Buraları hiç bilmiyordu yalnızca iç güdüsüyle hareket ediyordu. Bir dereden geçerken suyunu içti elini yüzünü yıkayıp bir kendine geldi. Kaçalı altı gün olmuştu nasıl olurda burada bile peşine düşebilirlerdi? Akı almıyordu. Tabi ya komutan yardımcısı elindeki tüm devletin olanaklarını kendisini yakalamak için kullanmıştır. Kesin karakollara ,belki buradaki savaş kadırgalarına güvercinle mesaj göndermiştir bunun başka bir açıklaması olamaz. Tek çarşı vardı batıda Yunan tarafına bizansa geçmek.

Koşarken karşı tepenin üzerinde büyük yumurta gibi bir kaya gördü tepenin tam üzerindeydi oraya ulaşırsa peşinden gelenlerin arazinin nerelerinde olduğunu anlayabilir ona göre kaçış rotası çizebilirdi. Kayayı hedefleyip zorda olsa bayıra soluk soluğa çıktı. Tahmin ettiği gibi kaya tüm vadiye hakim tepedeydi. Vadiyi dinledi. Ta aşağılardan sesler at kişnemeleri geliyordu en iyisi yukarı dağa sarmak diye düşündü ki ardından bir ses duydu dehşetle dönüp bakınca elinde kılıcı ile bir askerle göz göze geldi. Adam

_ Tuğrul diye kendine seslenmişti. Hemen ters tarafa yöneliyordu ki bir baltanın ıslık çalarak kendine doğru geldiğini görmesi ile beraber kendini sağa attı balta gelip kayaya çarpıp kayadan bir çentik parçayla beraber aşağıya doğru döne döne savrulup gitti. Baltayı atan kılıcını çekmişti. İki asker ellerinde kılıncı kendisine doğru yaklaşıyordu. Kendini savunabilecek hiçbir şeyi yoktu etrafa baktı yerdeki bir taştan öte bir şey göremedi. Taş da askerlerin tarafındaydı. Ellerini kaldırıp

_ Teslim oluyorum dedi. Askerlerden biri

_ Tuğrul sen misin? diye sordu

_ Evet dedi. Askerler ellerindeki kılıncı ile yanına kadar yaklaştılar ve bir anda her ikisinde hamlelerini yapı verdiler iki kılıcın çaprazlama böğrünü girivermişti karşıdaki yalçın kayalıklardan acı dolu çığlığının yankılanması son duyduğu şey oldu.

10 Mayıs 1919.Eski köy denilen bataklık sazlık tan oluşan köyde balıkçılıkla uğraşan Kamil küçük ahşap teknesi ile denize açılır tuttuğu balıkları köyde yaşayan yörükler ile bazen para bazende mal takası ile geçimini sağlardı.Yıllarca köyün hemen gerisinden başlayan dağlardan gelen sel sularını kesmek için babaları dedeleri duvarlar örüp setler yapmışlardı.Eski köy zaman içerisinde kemer diye anılmaya başlamıştı.Örülen duvarlar ne kadar dağdan gelen sellerin hızını kesse de eski köy bildiğimiz eski köydü işte.Denizin hemen gerisinden başlayan dağlardan,kurumayan bataklıklarından sazlıklarından,sivrisinekler ordusundam , yazları insanın ümüğünü sıkan neminden deniz kenarında kendi halinde bir anadolu köyüyüdü.İl merkezine o kadar yakın olmalarına rağmen genelde denizden Antalya ya gelip gitmeye alışkındılar ,doğru düzgün bir yolları bile yoktu.Yazın korkunç sıcağı ile gelen nemiyle beraber köylülerin çoğu yazlıklara torosların yukarlarına göç ederlerdi köy yazın hepten sessizleşir terk edilmişliğin melankoliğini kalanlar ile beraber yaşardı.Bu eksiksiz her yıl yaşanırken bu yıl durum biraz farklıydı zira birinci cihan harbinden yenik çıkan Osmanlı imzaladığı mondros mütarekesinin sonucunda canım Anadolu da her geçen gün işgal edilmekteydi.Mart ayının sonunda bir süreden beri ha geldi gelecek denilirken İtalyanlar vilayetleri Adalya ya çıkıvermişlerdi.Şimdi herkes de bir korku bir belirsizliğin endişesi vardı.Yaylaya gidecekler gitmekle kalmak arasında bocalıyorlardı.Vilayetten gelen haberler endişelerini bir nebze de olsa bastırmakla beraber tamamıyla yok edemiyordu.İtalyan lar şehir merkezine çıktıklarından beridir şehir halkını rahatsız edici herhangi bir şey yapmamışlar tersine bir çok konuda gelişmiş teknoloji ve bilgilerini şehir halkının refahı için seferberlik etmişlerdi gidip görmemişti ama ahvalin dilinde böyle dilleniyordu yaptıkları. Ne yaparlarsa yapsınlar kendisi için bir anlamı yoktu,işgalciler mi?

İşgalciler.Gerisinin hiçbir önemi yoktu.

Kamil in yapısından mıdır yoksa balıkcı olmasından mıdır bilinmez insanlarla ilişkileri hiç bir zaman gülüm balım olmamıştır.Deniz işte insanı yontup aşındırıyor bir süreden sonra kendi kendine o kadar çok zaman geçiriyorsun ki sosyalleşmeyi unutuyorsun.Yaban Kamil diye kendisine boşuna demiyorlar.Lakabı yaban olmuşken kendisi ne olsun? Yabanın önde gideni haliyle.Ara sıra uğradığı köy kahvesinde hele insanların işgalci İtalyanlar için yok dispenser yapmışlar,yok limanı tamir etmişler,yok bunlar Yunan gibi değiller hatta Yunan a karşı bizimle beraberler gibi şeyleri duymak kendisini deli ediyordu. Bir iki sesini çıkarmasa da bazen kendini kaybediyordu.İşgalci değil mi ülen bunlar siz nasıl böyle konuşuyorsunuz diye ulu orta bağırıp çağırıyor topunu öldürmek lazım diyordu.Bu gerilim bir süredir köyde fazlasıyla vardı.Patişahlarına gönülden bağlı köylüler kendilerini geçen ay gelip kesinlikle en küçük bir mukavemet gösterilmemesi hususunda uyarın yetkililere dinliyor,bu Allahın siktir ettiği yere gelen giden zaten yok deyip işine gücüne bakıyordu. Kamil de buna kabullenemiyordu.Evet herşey sözdeydi daha bir İtalyan askeri bile görmemişti hayatlarında değişen hiç bir şey yoktu ama o biliyordu ki Adalya kalesinde İtalyan bayrağı dalgalanıyordu o bayrak oradayken kendisine afakanlar basıyordu bunu değiştirebilmek onun elinde olan bir şey değildi. Ağustos ayı geldiğinde artık nemi sıcağı sivrisineği dayanamayan birçok köylü sürülerini önlerine atmış yaylalara çıkmışlardı ,köy artık iyice sessizleşmişti.Akşama kadar tuttuğu iki kova balığı artık sipariş gibi değil anca köy kahvesinde satabilir veya takas edebilirdi.Aslında kahveye gitmeyi hiç istemiyordu.Sanki milliyetçiler yaylaya çıkmış köyde kalan üç beş sütü bozuğun tamamı italyancı gibilerdi. Ne zaman kendisini gördüklerinde bir yolunu bulup İtalyanlar dan sözü acmalarına uzun zamandan beri gıcık oluyordu.Zaten onlarda bunu istiyor gibiydiler.Aslında bu işgalci

severlere balık falan da vermek istemiyordu ama takas yapmak zorundaydı insan kaç gün balık yer ki?

Yine böyle akşama kadar güneşin altında geçen bir günden sonra balıkların satmak için kahveye gittiğinde aynı tipler aynı muhabbetleri başladılar konuşmaya.Yaban Kamil den teke tekte tüm köylü çekinirdi ama kalabalık olunca sanki herkes yürek yemiş de Aslan kesiliyorlardı.Yok italyanlar böyle ,yok Osmanlı şöyle,yok mandacılık daha iyi olacaktı,medeniyet başkaymış demedikleri yoktu bugün daha bir azgındılar. Bir ara Mustafa Kemal paşa diye birinden bahsediyorlar padişaha, tüm işgal devletlerine baş kaldırıyormuş falan,artık Anadolu kan gölüne döndürecekmiş falan derken artık Kamil dayanamadı

_ Her kim ülkesine işgale gelene baş kaldırıyorsa vatanperverdir diye bağırarak ayağa kalktı.

_ Tersini söyleyenler de haindir satılmış köpeklerdir diye de devam edince son söylediklerinin kahvede bulunanlara ağır kaçtığı onlarda hep beraber ayağa kalkınca fark etti ama geri adım atmadı dahada ağırlığını bir iki ağır küfürle süsleyerek söyleyince kahvede bulunanlarla bir anda kapıştı.Onlar kalabalıktı güçlü kuvvetli olması nihai sonucu değiştirmeyecekti hangi birine yetsin sekiz on kişilerdi ve belli ki kendinden yana bir hınçları vardı ve şimdi tamda istedikleri kıvama geldiğini düşünmüş olmalı ki Allah ne verdiyse esirgemiyorlardı.Tekme tokat artık neresine gelirse.Kahvedeki ihtiyarlardan araya girmeye çalışanlar olsada ne mümkün en sonunda Kamil yere düşünce kavga hepten acımasızlığa döndü can havliyle ayaktakilerden birisinin ayağını asılınca genç hemen yanına düşüverdi ve o an düşen gencin belindeki altı patları Kamil gördü ve gelen tekmeleri aldirmeden gencin beline doğru hamlesini yapmasıyla beraber tabancayı gencin belinden alıvardı ve kabzasını kaldırması ile beraber elindeki silaha hamle yapan yerdeki gencin kafasına ateş etti gencin beyni bir patlamış içi su dolu bir balon gibi kahvenin kirliliğine zemine dağılıverdi.Silah sesi bir anda kahveye yıldırım düşmüş gibi bir infial yarattı.Kendini yerde acımasızca dövüp tekmeleyenler bir anda donup kaldı ikinci kurşunu ayak ucundaki Hamid onbaşı yedi kıvrılıp yerdeki beyin parçalarının üzerine yıkıldı,ve kahvede bulunan herkes bir anda çil yavrusu gibi dışarıya kendini atabilmek için birbirlerinin üzerine çıkarcasına kapıya pencerelelere yöneldiler.Yıkılan sandalye masaların gürültüsü Hamid'in acı çığlığını bastırıyordu.Yattığı yerden belinin ağırlığını önemsemeden doğruldu kapıdan kaçanlardan Korsan Halil in oğlu Vedat ı gördü evelden beri hep hasmıydı köyde en sevmediği adamdı ve kendisine karşı herşeyde mutlaka onun bir parmağı olurdu hiç düşünmeden tabancayı ona doğrultup tetiği bastı,Vedat ile beraber herkes silahın sesi ile yerlerde yuvarlanıp eğilerek dışarıya kaçıştılar.Kamil hemen ayağa kalkıp kapıya yöneldi Vedat kahvenin sağ tarafına doğru koşuyordu tekrardan ardından ateş etti ve Vedat ı bu sefer vurmuştu Vedat yere yuvarlandı.Herkes o koca ihtiyarlar dahi kahveden kaçıp arazi olmuşlardı.Kamil ise yavaş yavaş Vedat a doğru gidiyordu.Vedat ın yanına yaklaştığında Vedat kanayan midesini tutarak diğer eliyle havada

_ Yapma Kamil çocuklarıma acı ben ettim sen etme diyordu ama dinleyen kim artık Kamil eşinin diğer tarafındaydı duymuyordu bile.Tabancanın namlusu Vedat ın başına doğrultulmuş şekilde ona doğru yürüyordu.Vedat ne kadar yalvarsa da dört beş adım kala durdu ve tetiği bir kez daha bastı Vedat ın göğsüne giren kurşun Vedat ı yere yapıştırdı.Herşey bitmişti ama asıl herşeyin yeni başladığını bir iki nefes çekip adreleneni ,kalp ritmi normale dönünce anlayıverdi Kamil. “ Allahım ben ne yaptım,ne olacak şimdi “

diye başlayan iç sesi artık hiç durmuyordu. Katil olmuştu hemde durduk yere. Hemde üç tane adam vurmuştu ,bir değil iki değil tam üç tane. Sebep? Dövülmek mi? İşgalci seviciliği mi? Hasımlık mı? Neydi sebep? Bunu hangi kadı dinlerdi ki? Hangi mahkeme geçerli bir neden görürdü? Aslında kavga anında tamamiyle kendini kaybetmekten kaynaklanan içgüdü ile bilinçsizce hareket etmek mi? Neyse ne şu son yarım saati hayatından silip atmayı, yaşamamayı o kadar çok isterdi ki; Ama ne mümkün. Etrafına bakınca ilerde ağaçların, duvarların ,bahce çitlerinin arkasından köylülerin kendisini izlediğini farketmişti. O kadar hırslıydı ki yerde yatan Vedat a tekme atıp bir iki küfür etti. Hep onun başını altından çıkmıştı o kendini tahrik etmişti “ geber şimdi “diye bir iki tekme daha atıp “Kaç “ dedi kendine “kaç ardına bile bakma” tabancada bir kurşun daha vardı ve buda onu şimdilik dokunmaz yapıyordu. Önce teknesi aklına geldi deniz insanı korumaz ki apacık nerede olduğunu kıyıda herkes görür kürek çekerek kıbrısa mı gidecek, vazgeçti. Orman a köyün dış evlerinin olduğu yere yöneldi. İyi dayak yemişti her yanı ağrısa da korku acıyı bastırmıştı. Ara sıra ardına baksa da kimsenin kendini takip etmediğini anlayınca hızını biraz azaltıp Aslanbucak a doğru sazlık yolundan gidiyordu. Aslan bucaktan yönünü batıya çevirdi her türlü alternatifini düşünmüş en iyisi Yunan a kaçmaktı başka çaresi yoktu. Denizcilik baba mesleği idi denizin olduğu yerde aç kalmazdı. Hedefi istikamet batı. Kaçmanın düşündüğü kadar kolay olmadığını anlaması pek uzun sürmedi. Vücudunun her yeri ağrıdan sızdan kırılıyordu. Kesin kaburgalarında kırık vardı soluk almakta çok zorlanıyor, özellikle sağ ayağında ciddi travma vardı üstüne basmakta dahi zorlanıyordu. Zaten tam topuğunun üstünde çoktan bir şişme başlamıştı. Saklanması vücuduna iyileşmesi için zaman vermesi lazımdı o da Aslanbucak In üstünde ki bildiği mağaralarda bir süre iyileşmek için saklanmaya karar verdi istikameti kuzeye çevirdi. Bugün köyden kaçışının neredeyse onuncu günü bir haftadan sonra saymayı bırakmıştı. Ayağı artık baya iyi üstüne basabiliyor kaburgası tam iyileşmese de rahat nefes alabiliyor bu zamanda zayıflayıp güçten düştüğünün farkında ama artık gitmeliyim dedi ve sabah erkenden batıya doğru yola çıktı.

İlk gün geceyi Fashalis antik kentinin yıkıkları içinde geçirdi. Ertesi günü erkenden yola çıkmak için kalktığında Fashalis in küçük limanda bir balıkçı teknesinin demirlediğini gördü, tekneyi tanıyordu Yörük Rıza nın teknesiydi. Belli ki gece ava çıkmış sabah da limana çapa atmış. İnşallah beni görmemişlerdir diye düşündü. Usulca ormana daldı. Tepeye çıktığında tekne hala limandaydı ama ana yoldan at nal sesleri geliyordu hemen yoldan ayrılıp ormana girdi. Atlılar kendisinin olduğu yere yaklaşınca konuşmalarını duydu kendisinin orada olduğunu sanki biliyorlar gibilerdi. Kendini arıyorlardı. Bu nasıl olabilir diye düşündü. Köyden ayrılalı neredeyse on günü geçti izimi kaybettirdim nasıl olurda beni elleriyle koymuş gibi bulabildiler.

Oysa kamil in bilmediği şey kendi olayı kriminal bir olay olmasına rağmen iki ölü biri ölümle penceleşen ağır yaralı Adalya da baya ses getirmişti. Hele hele birde olayın çıkış sebebi İtalyan ların işkali ile ilgili tartışma olunca eklemesi çıkarmaları ile olay İşgal kuvvetleri İtalyan ların kulağına kadar gitmişti. O zamanlarda Osmanlının en çok çekindiği bu tür münferit olayların bile Anadolu yu işgal için bahane arayan dış güçler için işgale ortam sunmasıydı. Zira Mondoros mütarekesine göre ülke içindeki en küçük bir karışıklık işgale zemin hazırlaması demektir. Kamill'in yakalanması için bir sürü yazışmalar yapılmıştı derhal yakalanıp yok edilmesi emrolunmuştu. Bundan dolayı şehir in ve Menteşe kıyılarının tüm zabıtları aslında her yerde Kamil i arıyorlardı. İşte onlardan bir nefer madası da Fashalis in su sarnıçlarının olduğuhakim tepede geceyi geçirmişler kamp kurmuşlardı Kamil tekneye

bakarken yukarıdaki nöbetçi gözcüde dürbünü ile Kamil i tespit etmişti.Kamil az daha oyalansa direk tuzağın içine düşecekti hızlı hareket etmesi tuzağın kurulmasına zaman tanımamıştı.

Nal seslerinden yolda ileri geri askerlerin olduğunu anlayan Kamil hızlandı,dereyi geçti su içip ferahladı ,arkadaki seslerden ormanda da peşlerinde birilerinin olduğunu anladı hızlandı.Bir süre sonra tepenin üzerindeki yumurta gibi kayayı gördü tepenin en yukarisındaydı oradan geçebilirm deyip orayı istikamet olarak aklında tutup bayırı zorlanarak göğsünün ayağının acıları içinde çıkmayı başardı.Şimdi tüm vadi ayaklarının altındaydı aşağı ulupınara kadar her yeri görebiliyordu.Yolda iki atlı vardı,kayanın az daha güneyine gidince aşağıda dört atın bir asker tarafından beklenildiğini gördü.Üç asker nerede diye düşündü sanki kendisini kızılmış gibi hissetti.

_ Kamil kaldır ellerini teslim ol diye bir ses duydu bakınca taşın diğer tarafından bir askerin elindeki mavzeri kendisine doğrultmuş olduğunu gördü hemen güney tarafa yönelecek oldu batı tarafından bir ses daha

_Etrafın sarıldı Kamil teslim ol kacacak yerin yok! deyince geriye dönüp tabancasına eli gitti ilk el silah sesini o an duydu kendini yere attı kurşun kayaya çarparak vınlayıp sekti. _ Gelmeyin yakarım diye bağırdı bir el daha sıkıldı kurşun yine kayaya çarptı. Tek kurşunu vardı ama diğerleri bunu bilmiyordu sıkıp sıkınamakta kararsız kaldı yine siktılar.Mavzerin kurma kolunun sesini duyacak kadar yakındılar sağ taraftan gelen askere doğru bir el ateş etti.

_ Gelmeyin diyorum yakarım ! Acımam. derken kayanın sol tarafından bir silahın kendine doğrulduğunu gördü

_ Teslim ol diyordu ki Kamil korkutmak için silahını o yana doğrultur gibi yapınca bam diye bir ses ve silahın namlu ucundaki ateşi gördü gördüğü son şey o oldu.

_ Levent ustam ilk deliği nereye vurayım? diye elinde makkap taşın batı tarafında kurduğu akrobat merdivenin üzerindeki Yavuz a

_ Bak şu yukarıda solda çizgi gibi bir iz varya (Patarikos a atılan baltanın çentiği) işte onun hemen altına dedi:yavuz ise ona çok benzeyen (Tuğrul a atılan baltanın çentiği) çizgiye makkabın ucunu koyunca Levent usta bir adım geri gidip Yavuz a seslendi.

_ Oğlum o değil soldaki çizginin altına diyorum sen sağını solunu bilmiyor musun? Ha işte oraya vur bakalım hadi. dedi Yacuz makkabı çalıştırınca makkab ucu çok zorlanmadan kayayı delmeye başladı.Hasan

_ Hiç canı da yokmuş a şuna bak makkap zorlanmıyor bile.dedi Levent usta

_ Mermer granit değil ki zorlansın taraverten ama bunda boşluk,delik yok kumdan yumurta gibi mübarek biz pek zorlamayacak .dedi İlk deliği açan Yavuz _ Abi bu tamam diğerlerini nereye açacağız ?

_ Bak aşağıda nokta (Kamil in kurşun delikleri) gibi iz varya aha ortadaki noktaya del dedi.Yavuz orayada deldikten sonra tekrar sordu

_ Bu sonuncu olacak üç kalem lokum bunu un ufak eder dahasına gerek yok onu da bak sağda bir çizgi (Homeratos un Akhilleus un kılıcıyla bıraktığı çizgi) var ya onun üstüne vur dedi.Yavuz onu da zorlanmadan açtıktan sonra makkabı elden bıraktı. Hasan

_ Ya abi burası çok güzelmiş hemen patlatmayalım şu meredi oturup keyfimize bakalım şimdi patlatırsak sonra başka iş çıkaracaklar,baksana tüm vadi

ayaklarının altında karşıda Olimpos dağı tahtalı,diğer tarafta Faselis in sarnıçlarının olduğu tepe ,güneyde çamlık Allah özene bezene yaratmış burayı bence yemeğimiz şu yumurtaş ın önünde yiyelim ağırdan alalım ne dersin diye sordu.Levent usta

_ Ülen koca Muğlalı hemende taş a bi isim koyuverdin Yumurtaş öyle mi ? diye güldü. _ Abi bizim oralada biz pek severiz böyle şeyleri,güzel isim ama değil mi yumurtaya benziyor yumurtaş

_ Güzel güzel.Sana benziyor karşıdan bakan taş zanneder ama yüreği unufak yumşacık.dedi

_ Levent ustam sande neye benzettin beni biz feleğin çemberinden geçmişiz koca memlekette gezmediğimiz patlatmadığımız kaya kalmamış ,patlata patlata biz de un ufak olmuşuz.Bu garibim Allahın siktir ettiği yerde dikilmiş ne görmüş ki?

_ Öyle deme koca Muğla lı,ne diyor Mehmet akif bastığın yeri toprak deyip geçme tanı düşün altında binlerce kefensiz yatmanı dedi _ İyi de abi o Çanakkale için değil mi?

_ Orası öyle de lakin öylesine acayip bir memlekette yaşıyoruz ki,Anadolu'nun her yerinden tarih medeniyet fışkırıyor, onun için kim bilir dağ başında dediğin bu kaya bile nereler görmüş nelere şahit olmuştur bilemezsin dedi.Hasan

_ He ya Denizli Honaz tünelinin bağlantı yolunda kaç bin yıllık goca bi kent bulmuştuk zamanında.dedi Levent usta

_ Aynen öyle Hasan ım hadi bu senin yumurtaş biraz daha bekleyedursun şurda güzel bi öğle yemeği yiyip manzaranın keyfini çıkaralım sonra kırarız yumurtayı,Yavuz git kamyonetten kumanyaları getir hadi koçum.deyip yere oturarak sırtını kayaya dayadı.

SON